

РЕШЕНИЕ

№ 314

гр. София, 05.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.12.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **10406** по описа за **2025** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 24252 от 06.10.2025 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 310446 от 24.09.2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от П. П. К. чрез процесуален представител срещу Решение № 2975 от 04.08.2025 г. на СРС, Наказателно отделение, 23 състав, по НАХД № 7435/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП/ № 23-4332-009867 от 02.06.2023 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, в частта по т. 2, с която на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени процесуални нарушения и при несъответствие с материалния закон. Твърди се, че НП не отговаря на изискванията на чл. 52, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като не съдържа пълно фактическо описание на нарушението. Твърди се, че не е доказано, че е осъществен фактическият състав на посоченото в АУАН и НП нарушение. Твърди се, че наложеното административно наказание е определено в максимален размер, което е явно несправедливо, предвид характера на установеното нарушение. Моли се решението да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП. В касационното производство П. П. К. е редовно призован,

представлява се от адв. В., която поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси, определени на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът - началник група в ОПП-СДВР – редовно призован, не се явява и не се представлява. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 14.05.2023 г. около 11.00 часа в [населено място] на бул. Е. и Х. Г. П. К. управлява собствения си лек автомобил „Ф. А.“, с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от ул. Г. И. към ул. Проф. Ф. Н. и срещу номер 65 поради движение с несъобразена скорост, реализира ПТП в намиращия се пред него лек автомобил „Ф. Поло“ с рег. [рег.номер на МПС], който от удара отскача и удря лек автомобил „О. К.“ с рег. [рег.номер на МПС]. Водачът напуска мястото на ПТП, без да уведоми компетентните органи. Около 11.51 часа водачът е уведомен по телефона от полицейски служител на ОПП-СДВР, че следва да се върне на мястото на реализираното ПТП. Съставен е АУАН № ГА № 8722222 от 14.05.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадено Наказателно постановление /НП/ № 23-4332-009867 от 02.06.2023 г. от началник група в ОПП-СДВР, с което в частта по т. 2 на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посоченото в НП нарушение е безспорно доказано.

Касационният състав приема, че оспореното решение е валидно и допустимо, но по същество – неправилно.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че СРС е приел подадената пред него жалба за частично основателна. В мотивите на съдебното решение не се съдържат такива изводи. От същите се установява, че съдът приема за изцяло законосъобразно издаденото НП, както по отношение на установеното с него нарушение, така и по отношение на наложените две административни наказания.

Основателно обаче е възражението, че АУАН и НП не отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, като не съдържат всички задължителни реквизити, а именно пълно фактическо описание на установеното нарушение. В АУАН и в НП не са посочени всички факти и обстоятелства, касаещи установеното нарушение, поради което е нарушено правото на защита на наказаното лице.

Както в АУАН, така и в НП не е посочено, че от реализираното ПТП са пострадали хора, а това е елемент от фактическия състав на нарушението по чл. 123, ал. 1, т. 2 б. „а“ от ЗДвП. Според тази норма, когато при произшествието са пострадали хора, водачът на пътно превозно средство, следва да уведоми компетентната служба на Министерството на вътрешните работи. За да възникне задължение за водача да уведоми компетентната служба на МВР за реализираното ПТП,

то следва в следствие на ПТП да са пострадали хора, което в случая не е посочено в АУАН, нито в издаденото НП. След като не е безспорно доказано, че е налице задължение за уведомяване, то не може да се приеме, че е осъществено посоченото в АУАН и НП нарушение, съответно незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

С оглед изложеното, решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора касатора се дължат разноски за две съдебни инстанции, съобразно представените договори за правна защита и съдействие за производството пред СРС и за производството пред АССГ, определени на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата. По делото е приложен договор за правна защита и съдействие, от който е видно, че процесуалното представителство е осъществено на основание чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата. Член 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата предвижда, че в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Съгласно чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа /Наредбата/, ако административното наказание е под формата на глоба, имуществена санкция и/или е наложено имуществено обезщетение, възнаграждението се определя по реда на чл. 7, ал. 2 върху стойността на наложената глоба, санкция и/или обезщетение. В случая размерът на глобата е 200 лв., поради което и на основание чл. 7, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен на 400 лв. за всяка от двете съдебни инстанции или общо 800 лв.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2975 от 04.08.2025 г. на СРС, НО, 23 състав, по НАХД № 7435/2024 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-4332-009867 от 02.06.2023 г., издадено от началник група в ОПП-СДВР, в частта по т. 2, с която на П. П. К., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв., както и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, за нарушение на чл. 123, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на адв. И. В. В. от САК, сумата от 800 лв. (осемстотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.